

Nr 160

Av herr Pettersson, Karl, m. fl., om styrning av företagsetablering genom utnyttjande av investeringsfondsmedel.

(Lika lydande med motion nr 181 i Andra kammaren)

Regionpolitik används som en sammanfattning på olika strävanden som har till syfte att förena ett effektivare resursutnyttjande och ökad ekonomisk tillväxt med förbättrad jämvikt i den näringsgeografiska utvecklingen och därigenom skapa ökad jämlikhet i ekonomiskt och socialt avseende mellan människor i olika regioner.

Inom ramen för den allmänna regionpolitiken används bland annat vissa lokaliseringpolitiska medel för att påverka företagens lokaliseringsval. Dit hör det statliga lokaliseringstödet och den lokaliseringpolitiska användningen av investeringsfonderna. De hittills insatta medlen har haft viss sysselsättningseffekt i Norrland även om denna inte når upp till den nivå som krävs för att de skilda länen skall kunna uppfylla sina regionalpolitiska målsättningar enligt Länsplanering 67.

En betydelsefull del i den sysselsättningseffekt som uppnåtts har tillkommit genom användandet av investeringsfondsmedel. Fördelen med dessa medel är, att företagen som utnyttjar desamma är etablerade och därmed kan utnyttja redan befintlig organisation, produktutveckling, marknadsföring m. m. Effekten blir på detta sätt snabbt märkbar i fråga om sysselsättning. I regel är också de ekonomiska förutsättningarna bättre vid sådan etablering än vid direkt nyetablering.

Utnyttjandet av investeringsfondsmedel är en skatteekonomisk fördel för respektive företag. Vid utnyttjandet av investeringsfondsmedlen sker ansökan från företagen. I många fall förekommer underhandlingar mellan företagen och Kungl. Maj:t angående sätt och villkor för utnyttjandet. När det gäller de större företagens ianspråktagande av stora belopp har det blivit regel, att företaget får utnyttja en stor andel i tätortsregion mot att företaget investerar en mindre del inom det s. k. stödområdet.

Investeringarna i tätortsregionerna har bidragit till ytterligare påspädning av den överhettning som är rådande i området. I stödområdet har investeringen givit positiva resultat för regionen i fråga och bidragit till en förbättring av sysselsättningsläget. Större andelar av investeringar inom stödområdet skulle ha bidragit till en utveckling, som närmare skulle ha sammanfallit med vad målsättningarna enligt Länsplanering 67 angivit inom olika regioner.

I den högkonjunktur, som nu föreligger i tätortsregionerna, kan det ifrågasättas huruvida inte utnyttjandet av investeringsfondsmedlen effektivare skulle kunna användas till att förbättra situationen inom stödområdet.

En annan samhällsekonomisk effekt är, att det icke behövs så stora offentliga investeringar inom stödområdet som fallet är vid investeringar i de överhettade områdena. Arbetskraft finns inom stödområdet. Inom tätortsregionerna är det brist på arbetskraft. Samma sak gäller bostäder, vägar, sjukhus, skolor och kommunikationer. Vid flyttning av arbetskraften till de överhettade områdena bidrager flyttningen till ökad överhettning, nya offentliga investeringar och försämrad miljö. Dessutom blir det en miss-hushållning med redan gjorda offentliga och enskilda investeringar på grund av att dessa investeringar kommer att stå outnyttjade sedan arbetskraften blivit tvungen att flytta från stödområdet till tätortsregion.

I detta läge bör en ökad styrning av företagsetableringen till regioner inom stödområdet kunna ske genom utnyttjandet av investeringsfonderna för de större industriföretagen.

Vid underhandlingar skulle större krav kunna ställas på sättet för användandet av dessa skattefria fondmedel i utjämnande syfte emellan olika regioner inom landet.

Med stöd av vad här anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl Maj:t måtte som sin mening ge till känna att större krav ställas på etablering inom stödområdet när de större industriföretagen utnyttjar avsatta investeringsfondsmedel.

Stockholm den 21 januari 1970

Karl Pettersson (m)

Bertil Strandberg (m)

Gunvor Stenberg (m)

Nr 161

Av herr Andersson, Ingvar, om en översyn av bestämmelserna angående aktieemission.

(Lika lydande med motion nr 183 i Andra kammaren)

Stockholm den 21 januari 1970

Ingvar Andersson (m)
